

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 14C/166/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116213062
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Tomašovičová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2116213062.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní vedenom pred sudkyňou Mgr. Andreou Tomašovičovou, v právnej veci žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., IČO: 24 785 199, Československé armády 954/7, Hradec Králové, Česká republika, zastúpený: Advokátska kancelária ŠMÍDA, s.r.o., IČO: 47 255 773, organizačná zložka so sídlom Ul. Svornosti 43, Bratislava, proti žalovanému: R. X.Ā., Q.. XX.X.XXXX, U. Q. F. XXXX/X, W., o zaplatenie 1.287,12 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.287,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 984,27 eur od 4.6.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 6.6.2016, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.287,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 984,27 eur od 4.6.2015 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaný a spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., (ďalej len „právny predchodca žalobcu“), uzavreli dňa 18.11.2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému bezúčelový úver vo výške 1.000 eur. Žalovaný sa v zmluve zaviazal tento úver splácať v mesačných splátkach v celkovom počte 84 splátok, pričom prvá splátka bola splatná dňa 12.1.2014 a posledná splátka bola splatná dňa 12.12.2020. Výška mesačnej splátky bola určená vo výške 25,42 eur vždy k 12. dňu v mesiaci. Úrok bol dohodnutý vo výške 22,90 % ročne, celkové náklady spojené s úverom predstavovali uhradiť 1.135,95 eur a celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť bola vo výške 2.135,95 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný úver nesplácal tak ako sa zmluvne zaviazal, dostal sa do omeškania. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 14.5.2015 vyzval žalovaného k úhrade a upozornil ho na možnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru, ale keďže žalovaný výzve nevyhovel, právny predchodca žalobcu pristúpil dňa 3.6.2015 k zosplatneniu celého úveru, o čom bol žalovaný upovedomený listom zo dňa 4.6.2015. Predmetná pohľadávka vrátane jej príslušenstva bola na žalobcu postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1128/2015/CE zo dňa 29.9.2015. Žalovanému bola zmena v osobe veriteľa oznámená listom zo dňa 8.10.2015, pričom žalobca následne vyzval žalovaného predžalobnou výzvou zo dňa 20.4.2016 na úhradu dlžnej čiastky vo výške 1.319,42 eur. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje celkovú sumu 1.287,12 eur, ktorá sa skladá z istiny vo výške 984,27 eur, zo zmluvného úroku vo výške 205,79 eur, zmluvného úroku z omeškania vo výške 18,62 eur, pôvodných poplatkov vo výške 78,44 eur a úroku z omeškania z istiny od 4.6.2015 do zaplatenia. Žalobca si okrem toho uplatňuje aj náhradu trov konania.

3. Okresný súd Trnava vydal dňa 18.10.2017 platobný rozkaz č. k. 14C/166/2016 - 44, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi do 15 dní sumu 1.287,12 eur s príslušenstvom a nahradiť trovy konania, alebo podať v tej istej lehote odpor. Keďže sa súdu nepodarilo doručiť žalovanému vyššie uvedený platobný rozkaz, súd vydaný platobný rozkaz v zmysle § 266 ods. 3 Civilného sporového poriadku, uznesením č. k. 14C/166/2016 - 56 zo dňa 5.6.2018 zrušil.

4. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená dňa 23.6.2018 oznámením na úradnej tabuli a webovej stránke súdu, k tejto sa nevyjadril, dôkazy neoznačil.

5. Podľa § 470 ods. 1 a 2 veta prvá Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Podľa § 297 veta prvá CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi označenými a predloženými žalobcom, a to Zmluvou o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.11.2013, Výzvou pôvodného žalobcu žalovanému dňa 14.5.2015, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 4.6.2015, Všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s., Predžalobnou výzvou zo dňa 20.4.2016, so Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1128/2015/CE zo dňa 29.9.2015 a zistil zhodný skutkový stav so stavom tvrdeným žalobcom, na základe ktorého rozhodol v súlade s ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku na pojednávaní v neprítomnosti žalovaného, ktorý mal predvolanie na pojednávanie riadne doručené, na pojednávanie sa nedostavil, pričom svoju neúčast' riadne a včas neospravedlnil a nežiadal o odročenie pojednávania z vážnych dôvodov.

9. Medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa a.s., ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 18.11.2013 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebného úveru na čokoľvek žalovanému vo výške 1.000 eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutú sumu úveru veriteľovi vrátiť spolu s úrokom vo výške 22,90 % ročne. Celková čiastka, ktorú je dlžník povinný zaplatiť, bola uvedená vo výške 2.135,95 eur. RPMN bola uvedená vo výške 27,49 % a priemerná RPMN bola uvedená vo výške 25,84 %. Žalovaný sa zaviazal splatiť veriteľovi dlžnú sumu v 84 mesačných splátkach vo výške 25,42 eur. Termín splatnosti prvej splátky bol dňa 12.1.2014 a konečná splatnosť úveru bola dňa 12.12.2020. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1128/2015/CE zo dňa 29.9.2015 v spojení s prílohou vyplýva, že ňou bola pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere postúpená na spoločnosť žalobcu.

10. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

11. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

17. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

20. Nakoľko súd považoval nárok žalobcu za dôvodný, uložil žalovanému vo výroku I. povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu v celkovej výške 1.287,12 eur spolu s úrokom z omeškania. Súd v tejto súvislosti tiež uvádza, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu je však zrejmé, že tvrdenia žalobcu, čo do základu nároku a výšky žalovaný žiadnym spôsobom nepoprel (ostal pasívny), keď v konaní žalobcom uplatnený nárok žiadnym spôsobom nespороval, k žalobe sa žiadnym spôsobom nevyjadril a súdu nepredložil ani nenavrhol vykonanie žiadnych dôkazov na preukázanie nedôvodnosti nároku žalobcu.

21. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 4.6.2015, teda odo dňa nasledujúceho po dni postúpenia pohľadávky, preto má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka žalobcu na zaplatenie sumy 1.287,12 eur a žalobca si uplatňoval úroky z omeškania iba z neuhradenej istiny vo výške 984,27 eur, bolo možné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania z istiny. Ku dňu omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu bola výška základnej úrokovej sadzby 0,00%. Žalobca tak má popri dlžnej istine nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05% (5 + 0,05 %) ročne z priznanej dlžnej istiny 984,27 eur odo dňa omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu, t.j. odo dňa 4.6.2015 do zaplatenia.

22. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

23. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

24. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobcovi bola priznaná žalovaná suma v celom jej rozsahu spolu s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 100 % a hrubý úspech žalovaného 0 %, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 100 % (100 % - 0 %). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100 % trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku II. rozsudku, keď súd nezistil žiadne dôvody pre aplikáciu postupu podľa § 257 Civilného sporového poriadku a v konaní takýto dôvod tvrdený ani nebol. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).